

Bir toplumun sanayileşmesi, yaptığı tüketimin ne kadarını ürettiği ile orantılıdır. Bu ise, o toplumun kadınlarının sosyal yaşama iştirak oranı ile bağlantılıdır. Ve diyoruz ki;

Kadınları ezilen, kadınları dışlayan, dışlanan kadınları sosyal yaşamın dışına itilen toplumlar, özgürlüklerine uzun süreli sahip olamazlar...

Şimdi toplumun tüm katmanlarına soruyoruz.

Kadınlarımız istedikleri kadar üretip tüketebiliyorlar mı? Kadınlarımız doya, doya yaşayabiliyorlar mı? Kadınlarımız kendilerine vakit ayırabiliyorlar mı? Kadınlarımız çalışma hayatında eşit muamele görüyorlar mı? Kadınlarımız parlamentoda, yerel yönetimlerde yeterli sayıda temsil ediyorlar mı? Siyasette ağırlıkları var mı? Kadınlarımız ekonomik bakımından kendi ayakları üzerinde durabiliyorlar mı?

Bu soruları daha çok çoğaltabiliriz ve bu sorulara olumlu yanıt vermek mümkün değil. Çünkü kadınlarımız sosyal yaşamla tam anlamıyla bütünleşmiş değil.

Sosyal yaşamdan neyi kastediyorum?

Toplumun güncel yaşamını kastediyorum. Güncel yaşamla bütünleşmeyi, rol almayı, olayları ve yaşamı yönlendirmeyi kastediyorum.

Kadınlarımızın güncel yaşamın getirdiği bütün sorunları aşacak biçimde teçhiz edilmesini kastediyorum....

Kültürel bakımdan teçhiz edilmesini kastediyorum. Ekonomik bakımından teçhiz edilmesini kastediyorum. Sosyal cesaret bakımından teçhiz edilmesini kastediyorum.

Bir ülkede erkekler kadar kadınlarda memleketin kaderine el koymazsa, umutlarımızı gerçekleştirmek çok zor mümkün olur.

O halde ne yapacağız?

Hiç vakit kaybetmeden, dikkatlerimizi hiçbir yana dağıtmadan, hiçbir oyuna gelmeden ve hiçbir baskıya boyun eğmeden, her şeyden önce ve acilen siyasal alandaki yerimizi alacağız. Türk kadınları olarak buna mecburuz. Hatta mahkumuz...

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, kadınlarımızla ilgili çok ileri ve çağdaş yasalara sahiptir. Kadınlarımızın bir bölümü bu yasaları sonuna kadar kullanmaktadır. Ama kadınlarımızın çok büyük bir bölümü de bu yasalardan yeterince yararlanamaktadırlar.

Bu iddiaların ne kadar geçerli veya geçersiz olduğu konusunda şu veya bu ankete, şöyle veya böyle bir araştırmaya gerek yoktur.

Kadınlarımız yasal haklarını, imkanlarını can ve gönülden kullanmış olsalar, sosyal pozisyonda bulunsalar bu hiç de iç açıcı olmayan manzara ile karşılaşmazdık.

Kadınlarımız şimdi suyun başını tutmak zorundadırlar. Suyun başını tutmak demek, parlamentoya girmek ve bu yasama organında ağırlık koymaktır. Yani yapılan kanunlarda söz sahibi olmak, yasalara Türk kadınının da imzasını atmak imkanına kavuşmaktır. Siyasal haklarını kullanmak demek, sadece seçimden, seçime sandık başına gidip oy kullanmak demek değildir. Kaldı ki o hak üzerinde bile bir erkeğin, bir aile büyüğünün, bir güçlü kişinin gölgesi bulunuyorsa... orada o kadın siyasal haklarını kullanamıyor demektir.

Siyasal haklarını kullanmak demek ülkenin istikbaline el koymak demektir. Geleceğin umutlarını gerçekleştirmek konusunda irade sahibi olmak demektir... Yapılanmanın harcına ter katmak, katkıda bulunmak demektir. Bu gün demokrasimizin, Türk Kadınına; kadınlarımızın iradesine, çalışkanlığına dünya görüşüne, fedakarlığına ihtiyacı vardır. Kadınlarımızın da siyasal etkinliğe, demokrasimizden pay almaya ihtiyacı vardır.

Yaőlı kadınlarıma borcumuz var. Analara, ninelere borcumuz var. Çünkü bu gün diğer devlet ve uluslara göre daha iyi ve daha çağdaş bir durumdaysak... İnsanca yaőam konusunda bazı kazanımlarımız mevcutsa... belirli bir oranda da olsa mutlu yaőayabiliyorsak... Bunları analarıma ve ninelerimize borçluyuz. Onları köylü, kentli, evli, bekar, dul demeden saygın bir konumda tutmamız gerekmektedir.

08 Mart Dünya kadınlar günü ölkemize, ulusumuza hayırlı olsun. Kalın sağlıcakla!